

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a Mgr. Gabriely Vršanské v právní věci **žalobce: R. L.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného JUDr. Radkem Bechyněm, advokátem, se sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín 3, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.4.2015, č.j. 1342/DS/2015, JID: 52056/2015/KUUK/Bla,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20.4.2015, č.j. 1342/DS/2015, JID: 52056/2015/KUUK/Bla, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Louny, odbor správní, oddělení přestupkové (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 26.11.2014, č.j. MULNCJ86894/2014, kterým byly písemné námitky žalobce proti záznamu 12 bodů v registru řidičů zamítnuty jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů ke dni 21.1.2014 byl potvrzen. Žalobce se rovněž domáhal přiznání náhrady nákladů řízení.

Žalobce v podané žalobě uplatnil tři žalobní námitky. V první z žalobních námitek žalobce vytkl správnímu orgánu, že porušil jeho právo na spravedlivý proces, neboť nebyl vyzván k řádnému doplnění odvolání. V odvolání dle svého vyjádření žalobce uvedl, že jej do deseti pracovních dnů doplní o konkrétní odvolací důvody a o vady shledané v prvoinstančním rozhodnutí. To ovšem správní orgán prvního stupně nerefletoval.

V další žalobní námitce žalobce vytýkal žalovanému, že se nezabýval žalobcem předloženými důkazy, a to rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24.4.2014, č.j. MSK 49924/2014, dalšími připojenými rozhodnutími téhož správního orgánu ze dne 22.10.2014, č.j. MSK 126113/2014 a ze dne 12.11.2014, č.j. MSK 121761/2014. V nichž se jedná o skutkově obdobné věci, kdy správní orgány posuzovaly i jednotlivé podklady (pozn. soudu - rozhodnutí vydaná v blokových řízeních) z toho hlediska, zdali mohou být způsobilým podkladem pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Žalobce s ohledem na zásadu legitimního očekávání a princip právní jistoty považoval za nemyslitelné, aby tytéž správní orgány v jiné místní působnosti postupovaly a rozhodovaly způsobem odlišným.

V poslední námitce žalobce označil jednotlivé podklady, ze kterých správní orgány vycházely, za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Nesouhlasil se závěrem žalovaného jako odvolacího orgánu, že nemůže posuzovat jednotlivé podklady a vytýkal mu, že jediné důkazy, které posuzoval, byla oznámení příslušných oddělení policie o spáchání přestupku, která však podle žalobce nemohou být dostatečným důkazem, a mají být porovnána s předmětným rozhodnutím. Žalobce odkázal na připojená rozhodnutí v blokových řízeních: blok série „X“, číslo „X“, blok série „X“, číslo bloku „X“, která nesplňovala dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku (pozn. soudu - uvedená rozhodnutí se netýkají žalobce). K tomuto bodu žalobce připojil obecný výčet náležitostí rozhodnutí způsobilých být podkladem pro záznam bodů. Žalobce vymezil situace, kdy podklady nejsou způsobilé pro záznam bodů, jako případy, kdy z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit a upozornil na nepřipustnost použití zkratk, ze kterých nelze dostatečným způsobem seznat vytýkané jednání [např. nestačí uvést pouze „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“, nebo např. „neužil bezpečností pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy, aj.“]. Žalobce zdůraznil, že z rozhodnutí musí být rovněž zcela zřejmé, kde a kdy mělo dojít ke spáchání přestupku, údaje musí být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně. V této souvislosti žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.8.2014, č.j. 4 As 127/2014-39.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. V úvodu svého vyjádření žalovaný poukázal na nepravdivost první žalobní námítky a s odkazem na obsah správního spisu (čl. 53) uvedl, že správní orgán I. stupně dne 20.1.2015 vyzval žalobce k doplnění odvolání do 3 pracovních dnů od doručení výzvy. Výzva byla tehdejšímu zástupci žalobce doručena dne 22.1.2015 a tento odvolání dne 27.1.2015, tj. ve stanovené lhůtě doplnil.

Žalovaný zdůraznil, že zásadně není vázán při svém rozhodování rozhodnutími jiných krajských úřadů. Dále uvedl, že žalobce vyjma rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24.4.2014, č.j. MSK 49924/2014, k odvolání nepřipojil žádné další důkazy, a tyto ani v odvolání neoznačil. Dle žalovaného rozhodnutí jiného krajského úřadu není v odlišném správním řízení bez např. doložení identicky vyplněných pokutových bloků důkazem a nelze výlučně na základě tohoto „důkazu“ rozhodovat.

K námitce nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů žalovaný odkázal na vypořádání této námítky v rozhodnutí správního orgánu I. stupně a rovněž v rozhodnutí žalovaného. Konkrétně uvedl, že žalobce dosáhl ke dni 20.1.2014 celkem 12 bodů dle bodového

ohodnocení na základě pěti dopravních přestupků ze dne 19.4.2012, 21.5.2012, 15.2.2013, 18.7.2013 a 20.1.2014, které byly vyřešeny v blokovém řízení. Žalovaný dále shrnul průběh řízení o námitkách proti záznamu 12 bodů, které žalobce podal příslušnému správnímu orgánu I. stupně dne 29.1.2014. Rovněž uvedl, že řízení o námitkách bylo na žádost žalobce celkem dvakrát přerušeno, neboť žalobce nejprve podal u příslušného orgánu policie podnět k přezkumu rozhodnutí o uložení pokut v blokových řízeních ze dne 18.7.2013 a 20.1.2014 a po jeho provedení, kdy byl shledán postup policie správným, žalobce žádal o obnovu řízení. Dne 10.11.2014 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno rozhodnutí Policie ČR ze dne 4.9.2014 (právní moc dne 4.10.2014), o zamítnutí žádosti o obnovu řízení. Následně správní orgán vydal dne 26.11.2014 rozhodnutí, kterým námitky žalobce zamítl a provedený záznam 12 bodů k 21.1.2014 potvrdil. Žalobce při podání námitek ani v rámci odvolacího řízení nepředložil důkaz o tom, že předmětné přestupky nespáchal. V situaci, kdy žalobce tvrdil, že správní orgán I. stupně nezajistil dostatek dokladů pro své rozhodnutí, však žalobce neuvedl, jaké doklady měly být správním orgánem provedeny. Žalovaný závěrem zdůraznil, že na pokutových blocích jsou uvedeny všechny zákonem stanovené náležitosti a tyto tudíž jsou spolu s oznámeními o uložení pokuty v blokovém řízení způsobilými podklady pro záznam bodů.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), bez jednání, neboť účastníci vyslovili k výzvě soudu s tímto postupem souhlas.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Úvodem soud předesílá, že podle § 75 odst. 2 s.ř.s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18.7.2013, č.j. 9Afs 35/2012-42, dostupný na www.nssoud.cz). Jak uvedl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 24.8.2010, č.j. 4As 3/2008- 78: „*Smyslem uvedení žalobních bodů (§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.) je jednoznačné ustanovení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby. Zákonný požadavek je proto naplněn i jen zcela obecným a stručným, nicméně srozumitelným a jednoznačným, vymezením skutkových a právních důvodů tvrzené nezákonnosti nebo procesních vad správního aktu tak, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má soud věci zabývat...míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím*

obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobce a advokáta.“ Vytkne-li žalobce v žalobě napadenému správnímu rozhodnutí vady jen v obecné rovině, aniž poukáže na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení správního orgánu, je zcela dostatečné, pokud se k takto obecným námitkám vyjádří soud rovněž jen v obecné rovině.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu, zevrubném prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl soud k závěru, že předmětná žaloba je nedůvodná.

Z obsahu správního spisu soud zjistil následující ve věci rozhodné skutečnosti. Dle výpisu z bodového hodnocení řidiče žalobce dosáhl 12 bodů na základě přestupku: 1) ze dne 19.4.2012 za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů o silničním provozu (zákon o silničním provozu) [dále jen „zákon o silničním provozu“], za který byly zaznamenány 2 body; 2) ze dne 21.5.2012 za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, za který byly zaznamenány 2 body; 3) ze dne 15.2.2013 za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za který byly zaznamenány 3 body; 4) ze dne 18.7.2013 za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, za který byly zaznamenány 2 body; 5) ze dne 20.1.2014 za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za který byly zaznamenány 3 body. Dne 25.1.2014 doručil správní orgán I. stupně žalobci oznámení o tom, že ke dni 20.1.2014 dosáhl celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení. Dne 29.1.2014 podal žalobce námitky proti záznamu v registru řidičů, které neodůvodnil. Správní orgán I. stupně obstaral k provedeným záznamům bodů kopie pokutových bloků: 1) blok série „X“, číslo „X“; 2) blok série „X“, číslo „X“; 3) blok série „X“, číslo „X“; 4) blok série „X“, číslo „X“; 5) blok série „X“, číslo „X“. Z vyrozumění Krajského ředitelství police Ústeckého kraje ze dne 7.5.2014 vyplývá, že police vyhodnotila postup policie v blokovém řízení (blok série „X“, číslo „X“) jako správný. Z rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství police Ústeckého kraje, ze dne 4.9.2014 vyplývá, že to zamítlo žádost žalobce o obnovu řízení o přestupku (blok série „X“, číslo „X“). Správní orgán I. stupně vydal dne 26.11.2014 rozhodnutí č.j. MULNCJ 86894/2014, kterým námitky žalobce proti záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče zamítl jako neodůvodněné a provedený záznam bodů potvrdil. Proti rozhodnutí, doručenému žalobci prostřednictvím jeho zmocněnce dne 1.12.2014, podal žalobce dne 15.12.2014 odvolání bez odůvodnění s tím, že odvolání doplní do 10 pracovních dnů. Výzvou doručenou zástupci žalobce dne 22.1.2015 vyzval správní orgán žalobce, aby ve lhůtě 3 dnů od doručení doplnil odvolání. Doplnění odvolání bylo správnímu orgánu doručeno dne 27.1.2015, v doplněném odůvodnění odvolání žalobce zejména vytýkal správnímu orgánu nesprávné zjištění skutkového stavu, kdy namítal nezpůsobilost rozhodnutí být pokladem pro záznam bodů. Žalobce dále namítal nesprávné použití legislativních zkratk a namítal, že oznámení o uložení pokuty nemůže být podkladem pro zápis bodů v registru řidiče a že z rozhodnutí není zřejmé, zda a jakým způsobem byl proveden přezkum záznamu bodů provedeného na základě oznámení policie. Závěrem žalobce obecně konstatoval, že pokutové bloky musí být správně vyplněny a rozváděl, jak musí být popsáno jednání, jehož se pachatel přestupku dopustil. Poukázal na princip předvídatelnosti a rozhodnutí Krajského úřadu

Moravskoslezského kraje ze dne 24.4.2014, č.j. MSK 49928/2014, který obdobné (pozn. žalobce nespécifikoval, jakým podkladům podobné) podklady označil za nezpůsobilé. Žalovaný odvolání rozhodnutím ze dne 20.4.2015, č.j. 1342/DS/2015 zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

Soud zejména zdůrazňuje, že napadené rozhodnutí se týká námitek proti provedeným záznamům bodů v registru řidičů, podaných podle ustanovení § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. Úkolem soudu v projednávané věci bylo přezkoumat, zda správní orgány v řízení o námitkách podaných proti sdělení dosaženého počtu bodů v registru řidičů postupovaly v souladu se zákonem a v souladu se základními zásadami správního procesu, resp. zda toto řízení nebylo zatíženo takovými vadami, které by mohly vést k nezákonnosti rozhodnutí ve věci samé a v důsledku toho k zásahu do veřejného subjektivního práva žalobce.

K první z žalobních námitek, tj. tvrzení žalobce, že bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces, když nebyl vyzván k doplnění odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí námitek, soud uvádí, že toto tvrzení se nezakládá na pravdě. Jak vyplývá ze shora uvedeného shrnutí obsahu správního spisu, žalobce včas podal u správního orgánu I. stupně toliko blanketní odvolání, které avizoval doplnit ve lhůtě 10 dnů. Přes své předchozí písemné prohlášení žalobce odvolání ve stanovené lhůtě nedoplnil, proto byl správním orgánem I. stupně písemnou výzvou doručenou do datové schránky tehdejšího zástupce žalobce (AK Linhart o. s., zastoupená na základě plné moci ze dne 7.3.2014 I. L.) dne 22.1.2015 vyzván, aby ve lhůtě 3 pracovních dnů od doručení výzvy doplnil odvolání ze dne 15.12.2014. Této výzvě žalobce podáním ze dne 27.1.2015 vyhověl a odvolání doplnil. Odvolací orgán tak při svém rozhodování pracoval s úplným zněním odvolání, tedy včetně jeho doplnění. K žádnému porušení procesních práv žalobce proto v tomto směru nedošlo. Předmětná žalobní námitka tedy nemá ve správním spise oporu a soud ji považuje za nedůvodnou.

Žalobce v žalobě vytýkal žalovanému, že se nezabýval předloženými důkazními prostředky, a to žalobcem s odvoláním předloženým rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24.4.2014, č.j. MSK 49924/2014. K tomuto soud zejména uvádí, že žalobce předmětné rozhodnutí nepředložil s odvoláním, ale před vydáním prvostupňového rozhodnutí správnímu orgánu I. stupně spolu s „Žádostí o vymazání nepodloženého záznamu EKR“ ze dne 25.8.2014. V odvolání proti rozhodnutí, kterým správní orgán I. stupně zamítl námitky žalobce a provedený záznam bodů potvrdil, žalobce pouze odkazem na toto rozhodnutí doplnil své teoretické úvahy o obsahových náležitostech pokutových bloků, aniž by z tohoto vyvozoval konkrétní důsledky pro řízení vedené v jeho věci. Soud v žalobě uplatněné námitce, že jiný správní orgán s odlišnou místní působností vyhodnotil pokutové bloky na základě jejich přezkumu jako nezpůsobilé podklady pro provedení záznamu bodů a žalovaný proto měl ve věci žalobce postupovat stejným způsobem, nepřisvědčil. Z obsahu prvoinstančního i žalobou napadeného rozhodnutí je zcela zřejmé, že správní orgán I. stupně si vyžádal jednotlivé pokutové bloky a tyto přezkoumal, ačkoliv mu tato povinnost nevznikla, a to pro absenci konkrétních tvrzení žalobce směřujících do neexistence či do nedostatků pokutových bloků (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4.1.2012, č.j. 3 As 19/2011 – 74, www.nssoud.cz). Oba správní orgány se jednotlivými pokutovými bloky zabývaly dostatečně, v míře, která odpovídá tomuto typu řízení. Žalovaný i správní orgán I. stupně v rámci předmětného řízení postupoval v souladu se

zákonem a s ustálenou judikaturou správních soudů a jimi učiněné závěry soud shledal správnými, pročež nelze hovořit o porušení právní jistoty účastníků řízení.

Žalobce v žalobě dále vznesl v obecné rovině námitku proti jednotlivým podkladům, ze kterých správní orgány vycházely, když je označil jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Ve vztahu k žádnému z těchto podkladů žalobce nevznesl konkrétní výtku, jakou vadou trpí, proč by neměly představovat způsobilý podklad pro záznam bodů do registru řidičů. Taková vysoká míra obecnosti žalobních námitek znemožňuje soudu konkrétnější reakci na ně. Pakliže žalobce odkazoval na vady přiložených pokutových bloků série „X“, číslo „X“ a série „X“, číslo „X“, tak k těmto soud uvádí, že stejně jako další pokutový blok série „X“, číslo „X“, na jehož správnost žalobce konkrétně odkazoval, se tato rozhodnutí netýkají osoby žalobce, ani nemají přímou souvislost s projednávanou věcí.

Obecně k námitce nezpůsobilosti podkladů – rozhodnutí v blokovém řízení soud uvádí, že ustálená judikatura správních soudů, z níž soud vychází i v nyní projednávané věci, důsledně rozlišuje řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového či standardního řízení o přestupku) podle zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) od řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6.8.2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44). Tento závěr plyne i ze samotné dikce ust. § 57 odst. 3 správního řádu, který upravuje případy, kdy je správní orgán vázán při hodnocení předběžné otázky rozhodnutím jiného, příslušného správního orgánu. V rozsudku ze dne 24.8.2010, č.j. 5 As 39/2010 - 76 (publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS), Nejvyšší správní soud konstatoval, že pokud účastník v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů zpochybňuje skutečnosti obsažené v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na základě kterého je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, a následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém řízení, resp. že se daného jednání vůbec nedopustil atp.), je třeba, aby správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.

V nyní posuzované věci správní orgány postupovaly v souladu s uvedenou judikaturou a vyžádaly pravomocný právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů v podobě kopií pokutových bloků. Postavily tak najisto, že údaje uvedené v oznámeních policie o uložení pokuty v blokovém řízení odpovídají skutečnostem uvedeným v pravomocných rozhodnutích ve formě pokutových bloků, na jejichž podkladě byly body zaznamenány. Správní orgány

ověřily, že skutky byly se stěžovatelem projednány v blokovém řízení, že ve všech případech bylo řízení pravomocně ukončeno řádně a úplně vyplněným pokutovým blokem a že stěžovatel ve všech případech pokutu za přestupkové jednání uhradil, pokutové bloky převzal a vše stvrdil podpisem. Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení obsahovala popis přestupků podle § 125 odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu v důsledku porušení povinnosti podle § 6 odst. 1 písm. a) téhož zákona, resp. popis přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu v důsledku porušení povinnosti podle § 18 odst. 4 téhož zákona. Tytéž údaje obsahovaly rovněž žalobcem podepsané pokutové bloky.

Povinné obsahové náležitosti pokutových bloků vymezuje ust. § 85 odst. 4 věta druhá zákona o přestupcích, podle kterého se na pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložení pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaneho, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ust. § 84 a § 85. V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4.9.2012, č.j. 7 As 94/2012 – 20, tento uvedl, že „*ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. Za pravomocný, a tedy ani za způsobilý být podkladem pro zápis bodů do registru, nelze např. považovat pokutový blok, na kterém chybí podpis přestupce (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2011, č. j. 8 As 69/2011 – 40). Okamžik podpisu pokutového bloku obviněným z přestupku je totiž zároveň okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení a okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení. Jednoznačně tak potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v ust. § 84 zákona o přestupcích (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 - 81, www.nssoud.cz). Naopak na způsobilost pokutového bloku jako podkladového rozhodnutí pro zápis bodů do registru nebude mít zpravidla vliv chybějící uvedení funkce nebo služebního čísla oprávněné osoby.*“

Námítkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se správní orgán musí zabývat pouze do té míry, v jaké jsou namítané nedostatky schopny zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Řízení o námítkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů totiž nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, ať již v podobě rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje. K tomuto závěru dospěl Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 30.5.2011, č. j. 2 As 19/2011 – 87: „*Řízení o námítkách sice není řízením o přestupku samotném a správní orgán by se jistě nemohl zabývat vadami postupu či rozhodnutí o přestupku, ovšem musí vážit námitku, že tato pokuta mu nikdy nebyla uložena. Úspěch takového tvrzení totiž vylučuje záznam bodů.*“ To znamená, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti. Ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů

do registru tak dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. Po obsahové stránce však nelze posuzovat pokutový blok s rigidní přísností. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Konkrétní jednání konkrétní osoby musí být v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, aby nebylo zaměnitelné s jiným jednáním, dojde-li k tomu pomocí zkratkovitých formulací, které jsou v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Postačuje proto uvedení přestupkového jednání zkratkami např. „§ 6/1 a) z. č. 361/2000 Sb. - řidič nebyl za jízdy připoután“ (blok číslo „X“), „§ 6/1a z. 361/2000Sb. Neužití bezp. pásu“ (blok číslo „X“), „§ 18 z. č. 361/2000 Sb. R 50/66/63“ (blok číslo „X“), když použité zkratky jsou doplněny odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že žalobce se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, případně překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci, resp. mimo obec (blok číslo „X“). Další údaje na přestupkových blocích identifikují jednoznačně čas (datum, hodina) a místo kde, byl přestupek spáchán, provedená specifikace splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se žalobce dopustil a kdy a kde se to stalo. Žalobce přitom zjevně s popisem skutku souhlasil, když přistoupil k tomu, aby jeho přestupek byl projednán v blokovém řízení. V rozhodnutí ze dne 4.12.2013, č.j. 6 As 67/2013-16, přitom Nejvyšší správní soud uvedl, že „*Udělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou vigilantibus iura žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména, že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích...*“. V daném případě tak soud shodně se správními orgány obou stupňů na základě podkladů ze správního spisu dospěl k závěru, že body byly žalobci zapsány na základě pravomocných rozhodnutí vydaných v blokovém řízení a jednotlivé pokutové bloky byly způsobilými podklady pro zápis bodů. Námitka žalobce tudíž není důvodná.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku ad I. rozsudku podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 21. června 2016

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová